

OLEJNIK (4) *sb m*

o oraz e jasne.

sg N olejnik (3). ◇ pl N olejnicy (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto trudni się wyrobem lub sprzedażą oleju; olearius Murm, BartBydg, Mącz, Cn (4) : Olearius, qui oleum facit aut vendit, Eyn óler. Olyeynik. Murm 186; BartBydg 101b; Velabrum, Mieyfce płotnem obwieszzone gdzie oleynicy oliwę przedawali Mącz 478b, 261c.

Cf **OLEJARZ, OLEJKARZ, OLEJOWNIK, OLIWNIK**

JDok